

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA - 12. april 2020

Julij I., papež

Ob 8.00: + Julij Božič, obletna in ob rojstnem dnevu ter + teta Pepa Mehle

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 13. 4. 2020

Ponedeljek v velikonočni osmini, državni praznik

Ob 8.00: + Andrej Pogačnik

Ob 10.00: + Vlado Milevoj, obletna ter pokojni starši in sorodniki

Torek: 14. 4. 2020

Tiburcij, Valerijan in Maksim, mučenci

Ob 18.30: + Ivan in Jožefa Mlakar

Sreda: 15. 4. 2020

Helena Alzaška, kneginja

Ob 7.00: + Jožefa Dovč, po namenu Janeza Erklavca z družino

Četrtek: 16. 4. 2020

Bernardka Lurška, devica

Ob 18.30: + Matilda Bertoncej, obletna

Petek: 17. 4. 2020

Robet, opat

Ob 18.30: + Rudi Istenič, ob godu in rojstnem dnevu

Sobota: 18. 4. 2020

Evzebij, škof

Ob 18.30: + Franc Martinc, obletna in + starši Jager

2. VELIKONOČNA - Bela nedelja - Nedelja Božjega usmiljenja - 19. 4. 2020

Leon IX., papež

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + mož Jože in sin Bojan Omahen, obletna

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZGANILA

Od 12. do 19. aprila 2020

Veselo veliko noč!

Praznujemo Jezusovo vstajenje in njegovo zmago nad smrtjo. Praznujemo *posledice* njegove zmage za naše lastno življenje. Kajti verujemo, da bomo živeli s Kristusom tudi po smrti. Praznujemo veliko noč. In praznujemo *ljubezen*, s katero nas je Bog ljubil in nas ljubi. Ljubezen, ki je šele omogočila *vstajenje* in *večnost*. Kajti ljubezen zahteva večnost. Ljubezen ostaja *močnejša* od smrti.

Velika noč je *delo Svete Trojice*. Očeta, ki je ljubezen, Kristusa, ki se je pokazal kot Božja ljubezen in Svetega Duha, ki kot ljubezen deluje v nas in v vsem stvarstvu.

Kristus je vstal, aleluja!

Kljub temu, da ne moremo biti zbrani v naši cerkvi, se v danih možnostih vendarle lahko skupno veselimo novega življenja, ki nam ga Bog Oče podarja po smrti in vstajenju svojega Sina, in h kateremu smo poklicani.

“Ni ga tukaj!” Tako preprosto je vstajenje. Če se spustimo v navzočnost Vstalega, potem resnično izkusimo, da Jezus ni ostal mrtev. Izkusimo novo Življenje sámo, Moč v svoji slabotnosti, Upanje v obupu, Življenje tudi v smrti.

Glejmo, da naš **odnos** do Vstalega ne umre. In za odnos gre v tem, kar Jezus zdaj oznanja: “Grem k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k mojemu Bogu in vašemu Bogu”. Jezus gre v dovršen odnos z Bogom. In vzame s seboj vse, s katerimi je v ljubečem odnosu. Njegov Oče je tudi naš Oče.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Velikonočno voščilo slovenskih škofov 2020

Bratje in sestre!

Evangelist Matej opisuje Gospodovo vstajenje z besedami: *“In glej, nastal je velik potres, kajti angel Gospodov je prišel iz nebes. In je pristopil ter odvalil kamen in je sédel nanj!”*

Kamen, ki je našega Gospoda držal zaprtega v temnem grobu, je z njegovim vstajenjem postal njegov kraljevski prestol:

“Kajti zakraljeval je naš Gospod, Bog Vsemogočni! Veselimo in radujmo se in dajmo mu čast, zakaj prišla je svatba Jagnjetova in njegova zaročenka se je pripravila!”

Letošnja velika noč, *dragi bratje in sestre*, je zaznamovana s posebno preizkušnjo svetovnih razsežnosti: čestitamo vsem strokovnim službam in civilnim oblastem ter se jim zahvaljujemo za izjemne napore, s katerimi preprečujejo in omejujejo širjenje hude nadloge. Gospod naj vam povrne vaš trud in nas usliši, da zopet k nam pridejo časi olajšanja.

Bratje in sestre! Vsem želimo globoko doživeti in radostno izkustvo vstajenja našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Kakor kliče apostol Pavel: *“Vzdrami se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvetlil te bo Kristus!”* (Ef 5,14). Kakor se naše telo vsako jutro prebudi in zakoraka v nov dan, tako naj se, morda po dolgem času, za veliko noč prebudi naš duh in se požene v prihodnost, v bližnjo in daljno prihodnost, novim bojem in novim zmagam naproti. Gospod nas vabi: *“Jaz sem svet premagal!”* (Jn 16,33).

Enako voščijo škofje vsem našim rojakom po svetu, vsem predstavnikom drugih verstev, posebej vsem utrujenim in obteženim: *Sveta velika noč, bodi nam vsem v pomoč! Aleluja!*

Tako kot škofje Vam voščim tudi jaz, Vaš župnik Lojze.

Po plenicah

so mogli pastirji prepoznati, da je Bog postal človek (Lk 2,12). Plenice v znamenje novorojenega življenja.

In tudi na domnevem koncu so povoji v znamenje. Mrtvaški povoji, ki se ne bodo več uporabili, so učencem v znamenje novo pridobljenega življenja (Jn 20,6-7).

Življenje gre naprej

Preprost grob. Nagrobnik s križem, živa meja, vaza z rožami. Preseneča pa drugi pogled - namesto imena in življenjskih podatkov gumb in ploščica zvonca, zarez s časopisom. Ta slika Franka Kunerta ima naslov *Življenje gre naprej*. Hoče priklicati upanje na vstajenje. Življenje gre naprej, tudi za tiste, ki smo jih pokopali. To je naša vera in razlog veselja.

Svetopisemske pripovedi o Jezusovem vstajenju ne posredujejo ničesar, kar bi lahko veljalo kot preverljiv dokaz. Saj v trenutku vstajenja nihče ni bil zraven. Sveto pismo pripoveduje zgolj nekaj, kar izpričuje edinole *vero*, vero apostolov in prvih kristjanov - in potem naših prednikov, naših staršev, in zdaj nas!

Toda, ali je še nekaj, kar bi nam lahko dalo slutiti, da smrt nima nobene moči nad življenjem; da vstajenje od mrtvih mora biti; da kakor je Kristus vstal od mrtvih, bomo tudi mi večno živeli z Njim? Ali imamo v našem lastnem življenju izkušnjo tega, kar tvori krščansko vero in nam daje verovati v zmago življenja nad smrtjo? Ali poleg svetopisemskega pričevanja obstaja še kak drug vir, iz katerega se lahko napaja naše upanje, naše zaupanje, naša vera v vstajenje od mrtvih, naša vera v to, da je Božja volja, da bi imeli življenje, močnejša od vsega, kar uničuje življenje, kot smrt?

Da! To je ljubezen, ki nam pove in daje dojeti, da je življenje močnejše od smrti! Nihče, ki je nekoga resnično rad imel in ga je s smrtjo izgubil, ne more resnično verjeti, da je z ljubljenim bitjem vsega konec. Ljubezen je, ki mu daje verjeti, da drugi živi, in sicer onstran smrti. To je hrepenenje po bližini z drugim, ki daje slutiti, da živi, samo da ne tukaj na zemlji, ampak v novem svetu, **pri Bogu, ki je ljubezen**.

Ljubezen si ne pusti ljubljenega kar tako vzeti - ne v življenju in tudi ne v smrti. Zgovoren primer za to imamo v Mariji Magdaleni: *“Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz vzela!”* (Jn 20,15).

Kdor ljubi, resnično ljubi, ta dobi nosilne odgovore na vprašanja življenja, tudi odgovor na vprašanje o vstajenju od mrtvih. Za tega ima življenje samo en cilj: **dovršitev ljubezni v božanski ljubezni**.

Kaj nam daje verjeti, da smrt nima več nobene moči nad življenjem? Kaj nam daje verjeti v vstajenje od mrtvih in večno življenje? To je in ostane izkušnja, da smo ljubljeni bitja, da smo sámi sposobni ljubiti, da nas Bog ljubi in hoče naše življenje, tudi po smrti, kajti *“ljubezen nikoli ne mine”*. Ljubezen ne more umreti. Ljubezen je močnejša od smrti. **Ljubezen zahteva večnost**.

